

ת"פ 18275/08/19 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד אייל מנזר

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 18275-08-19 מדינת ישראל נ' מנזר
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:
המאשימה מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת רחובות
באמצעות עוה"ד הדר פרשר
נגד
הנאשם אייל מנזר
באמצעות עוה"ד איתי רוזין

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בכתב האישום המתוקן באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובתקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך בהסכמת הצדדים התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה. עוד בהקשר לכך, ביקש בא כוח הנאשם כי תיבחן האפשרות לשלב את הנאשם בהליך של צדק מאחה, וכן האפשרות לסיום את ההליך ללא הרשעה.

כתב האישום המתוקן

2. לפי כתב האישום המתוקן ביום 9.1.2019 לפנות בוקר והחל מהשעה 04:31 על רקע ויכוח כספי, שלח הנאשם למתלונן, הודעות מוקלטות וכתובות. בין יתר ההודעות נשלחו ההודעות כדלקמן:

"אתה מסתלבט כמו שרמוטה כבר יומיים. אמרת יום שני יום שלישי יום שלישי, מה?"; "עוד מילה אני בא מזיין אותך בתחת בתוך הבית שלך, רוצה שאני אפקיד לך גם יא שרמוטה?"; "ד' אני לא צוחק איתך אני עצבני עליך אש. אל תנסה אותי. מחר תארגן לי את כל הכסף. לא רוצה קשר איתך"; "מחר תארגן לי את כל הכסף לא צוחק. לא יהיה כסף לא יהיה טוב. לא רוצה הלוואות יותר"; "חצי שעה אצלך בבית אונס את אימא שלך"; "אני ישבור לך את כל הבית"; "עזבתי הכל יצאתי אליך אבל יש לי פנצ'ר באוטו, הנה אני מוציא לך תמונה, רבע שעה אני מתקן את הפנצ'ר אני אבוא אליך, הפסדתי 70,000 היום אבל רבע שעה אני אגמור את הסיפור איתך אחת ולתמיד כל הדיבורים האלה"; "את אמא שלך אני מזיין בתחת יא בן שרמוטה, חכה לי רבע שעה יש לי פנצ'ר באוטו חכה רק רבע שעה בבית שלך תראה את רברבאק אני מזיין יא בן אלף זונה אתה משחק איתי איך שאתה רוצה את המשחקים אלה, חכה לי רבע שעה בבית תראה מי זה אייל רבע שעה תחכה לי פעם אחת נגמור עם הסיפור הזה לתמיד. חכה לי רבע שעה אני רק אגמור את הפנצ'ר אני בדרך אליך"; "נו צא החוצה אני רוצה לדבר איתך אחי, נגמרו המשחקים נגמר הדיבור שרמוטה שלך לך תזדיין לך תמצוץ יא בן זונה תצא החוצה עוד עשר דקות רוצה לדבר איתך. חברה שלך לא חברה שלך לא מעניין. תצא החוצה עוד רבע שעה רוצה לדבר איתך"; "יצאתי אליך חכה לי בבית"; "טוב בסדר, רבע שעה אני אצלך לא תצא החוצה יהיה בלגן בכל הבית שמה"; "אתה גיבור בטלפון לא? אתה גיבור נכון? אז בוא תהיה גיבור בפנים נראה אותך

רגע לדבר איתי שנייה אחת בוא נסגור דברים"; "תקשיב, ההימורים שלך, ההימורים שלך והמשחקים שלך לא מעניינים אף אחד שמעת אותי, אני לא חבר שלך ולא אבא שלך ולא אח שלך, אתה מהמר תזדיין בתחת. אני רוצה לראות אותך עכשיו, תצא רגע חוצה זה לא מעניין אותי כלום אתה יש לך פה יותר מדי גדול, צריך פעם אחת לשבור לך אותו לתמיד, לשבור לך את הפה המסריח שלך תצא רגע החוצה רוצה לדבר איתך. אני בכנות ארבע דקות אני מגיע"; "תצא תצא עצבני רוצה שתצא עצבני, תצא"; אני פה בחוץ, אני נכנס אתה לא רוצה אתה לא רוצה להלבין עניין אה, אתה לא רוצה לסגור את זה כמו שצריך"; "תפתח את הדלת"; "רוצה לעקם לך את הפרצוף פעם אחת"; "אני ישבור את הדלת"; "אתה רוצה בלאגן"; "אני מביא לום מהאוטו שובר"; "אני בן שרמוטה אני בן זונה שתמות ס' שימותו ילדים של אם אני לא אהפוך אותך למשותק ד', אני בן שרמוטה אני אגיד לך אני אגיד לך מה אל תדאג, אני אראה לך מה זה, אל תדאג בן זונה, אני בן שרמוטה אם אני לא אשבור לך את הרגליים, אני בן שרמוטה שתמות הילדה שלי, חכה" (הטעויות במקור).

3. בהמשך בשעה 05:26 הגיע הנאשם לביתו של המתלונן, נקש ובעט בדלת ובאין תשובה עזב את המקום. עוד בהמשך אותו היום ובשעה 11:42 שלח המתלונן לנאשם הודעה ממכשיר הנייד בה רשם "אתה בבית?" והנאשם השיב לו "חמש דקות אצלך חכה לי". הנאשם הגיע לביתו של המתלונן, וכאשר האחרון פתח את דלת הבית תקף אותו הנאשם, הכה אגרופים בפניו ובעט בו. הנאשם נכנס לכיוון מטבח ביתו של המתלונן ואיים באומרו "אני ארצח אותך, אני אגמור אותך", בהמשך יצא מהבית. המתלונן התקשר לאביו וביקש מהנאשם להמתין ולא ללכת, הנאשם בתגובה סטר למתלונן ובעט בו כך שלמתלונן נגרם נפיחות בגשר האף וכן ירד דם מאפו.

תסקירי שירות המבחן

4. תסקיר מיום 10.2.2021 סקר את נתוני האישיים של הנאשם, וכן כלל התייחסות מקיפה לנסיבות ביצוע העבירה והתייחסות הנאשם לעבירות שביצע. אלו עיקרי התסקיר.

הנאשם בן 49, בן בכור למשפחה בה האב דרוזי והאם מוסלמית, עבר הליך גיור, נשוי בשנית, אב לחמישה ילדים, מתגורר בגדרה ועובד כנהג לנכה מזה כחמש שנים. בנערותו החלו להופיע בעיות משמעת בחטיבת הביניים ובסיוע גורמי הרווחה הנאשם שולב בפנימייה חקלאית "כנות", את תקופתו שם תיאר כמשמעותית במסגרתה הצליח להשתלב וליצור קשרים חיוביים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לא התגייס לצה"ל, שמר על רצף תעסוקתי ואף היה בעל עסק פנצ'רייה במשך 16 שנים אך סגר את העסק לאור התמכרותו להימורים. הנאשם סיפר כי אמו נפטרה בשנת 2002 בגיל 63 מדום לב, כן תיאר כיצד התקשתה לגדל את ילדיה, אחיו הצעירים של הנאשם היו מעורבים בפלילים והוא אינו מצוי עימם בקשר. עם זאת, הנאשם נמצא בקשר טוב עם אחיותיו. הנאשם סיפר כי אביו נהג ליתן לו יחס מועדף וסלחני מאחר והיה הבן הבכור וזאת אף שנהג לפרוץ גבולות. אביו של הנאשם נפטר לפני ארבע שנים. הנאשם סיפר כי כאשר החל את תהליך הגיור לא זכה לתמיכה וקבלה מצד אמו ואולם זו הוענקה לו על ידי אביו. הנאשם התחתן לראשונה בשנת 2002 והיה נשוי במשך שמונה שנים, הקשר התדרדר עקב קנאה וחוסר אמון ואולם כיום שומר על קשר יומי עם גרושתו ושני ילדיו מנישואים אלו ומתאר עצמו כדמות משמעותית עבורם. בשנת 2014 התחתן הנאשם בשנית ולו שלושה ילדים מנישואים אלו.

עוד עולה מן התסקיר כי הנאשם שלל צריכת אלכוהול וסמים. עם זאת, הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי בגיל 18 נחשף דרך חברים להימורים וחלה התמכרותו להימורים כך שהנאשם לא עבד במשך 7 שנים בעקבות ההימורים ונכנס לחובות כלכליים. הנאשם סיפר כי על אף שלא שולב בטיפול בנושא, הוא אינו מהמר מזה כבר ארבע שנים ונמנע מתוך החשש להיקלע לחובות נוספים.

באשר לעבירות בהן הורשע מסר הנאשם כי המתלונן היה חבר קרוב שלו וביקש אותו להלוות עבורו כספים. הנאשם לוה עבור המתלונן כספים מגורמים שונים אותם הכיר בתקופה בה הימר, וכאשר המתלונן לא החזיר הכספים נאלץ הנאשם להתמודד עם המלווים לבדו. הנאשם שיתף כי חש מושפל ונטוש כאשר המתלונן התעלם מבקשותיו להשיב את כספו ולפיקח החליט להגיע לביתו ולהסדיר את הנושא. הנאשם מסר כי לא הייתה לו כוונה לתקוף את המתלונן והוא מביע חרטה על מעשיו.

התרשמות שירות המבחן כי הנאשם גדל במשפחה שהתמודדה עם סוגיות שייכות וקבלה, והתקשתה להציב גבולות התנהגות. הנאשם נחשף להתמכרות, בעל קשיים רגשיים ותחושות דחייה וחוסר שייכות, סובל מקשיים בגיבוש זהותו ומתקשה בקבלת סמכות ובהתמודדות עם גבולות ברורים. הנאשם ניהל אורח חיים התמכרותי, מאופיין בחוסר גבולות, אימפולסיביות וקושי בוויסות בסיטואציות רגשיות מסוימות. עם זאת, הנאשם בעל כוחות תפקודיים חיוביים ומנהל אורח חיים נורמטיבי, ומהווה עבור ילדיו דמות משמעותית. אשתו של הנאשם וילדיו מהווים עבורו רשת בטחון ותמיכה, הנאשם לקח אחריות והביע חרטה והוא מבטא רצון לשמר את תפקודו החיובי בפן המשפחתי והתעסוקתי.

לנוכח כל אלו סבר שירות המבחן כי נדרשת התערבות טיפולית כדי לצמצם את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה ועל כן המליץ על דחיית הדיון על מנת לבחון לעומק את מוטיבציית הנאשם ובשלותו להשתלב בהליך טיפולי. כמו כן ולאור העובדה כי הנאשם הביע חרטה ורצון לאיחוי הפגיעות, שירות המבחן ביקש לבחון אפשרות שילובו בהליך של צדק מאחה.

5. בתסקיר מיום 2.5.2021 נמסר כי במהלך תקופת הדחייה והחל מחודש מרץ הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המעניקה כלים להתמודדות עם דחפים, שינוי דפוסי חשיבה והתנהגות ועיבוד העבירה. בתסקיר צוין כי הנאשם משתף פעולה, מכבד את כללי הקבוצה ואף מהווה דמות משמעותית בה. מעיון ברישום פלילי עדכני עולה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקי מב"ד חדשים.

שירות המבחן סבר כי יש להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי וביקש כי הנאשם יועמד בצו מבחן במשך שנה וימשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית המקנה כלים לזיהוי מצבי סיכון והימנעות מהם וכן דרכי התמודדות במצבי דחק וקונפליקט. שירות המבחן ציין כי ההליכים מהווים לנאשם גורם מציב גבול ותומך וכי במהלך צו המבחן ימשיכו לקדם התאמת הנאשם להליך "צדק מאחה".

עוד עמד שירות המבחן על החשש הקיים אצל הנאשם מהרשעה בפלילים על רקע תעסוקתי והפגיעה באפשרות לעבוד עם ילדים בתחום הכדורגל אם יורשע. על אף שלא הוצגו מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בתעסוקתו, ובשים לב ללקיחת האחריות, הפקת הלקחים והטיפול בו השתלב, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב לבטל הרשעתו בדיון.

6. בתסקיר מיום 11.7.2021 עדכן שירות המבחן כי בתקופת הדחייה נבחנה אפשרות התאמת המקרה דנן להליך "צדק מאחה", ואולם משלא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלונן, נמצא כי המקרה לא מתאים להליך זה. עוד עדכן שירות המבחן כי הנאשם ממשיך ולקוח חלק פעיל בקבוצה הטיפולית, מתמיד להגיע לפגישות, במסגרת הפגישות הנאשם בוחן את דפוסי התנהגותו וקשייו בהפעלת שיקול דעת, הנאשם בוחן את הנזק שנגרם למתלונן ורוכש כלים כדי להימנע מאירועים בהם גורמי סיכון. הנאשם מסר כי למד להיות מאופק יותר ולחשוב על תוצאות מעשיו בעוד שבעבר היה נוהג באימפולסיביות, תוך מתן דוגמאות קונקרטיות. להתרשמות שירות המבחן הנאשם מפיק תועלת מהליך הטיפול והדבר יצמצם הסיכון להישנות העבירות.

שירות המבחן חזר על המלצתו וביקש כי תינתן עדיפות לפן השיקומי-טיפול, והמליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן לצד הטלת ענישה קונקרטית וחינוכית בדמות של"צ, שיש בה כדי להציב גבול נוסף להתנהלותו ולהדגיש את הפסול במעשיו. גם בתסקיר זה חזר שירות המבחן והמליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו של הנאשם בדין, על אף שלא הוצגו מסמכים שעשויים להעיד על פגיעה קונקרטית בתעסוקתו.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותו של אדם לשלווה מפני מלל מאיים וזכותו לשלמות גופו.

המאשימה הדגישה את חומרת ותוצאת מעשיו של הנאשם אשר על רקע חוב כספי, השמיע הנאשם איומים קשים ובוטים כלפי המתלונן ובהמשך הגיע לביתו של המתלונן, מימש אותם והיכה את המתלונן באגרופים ובבעיטות וכן סטר לו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות נפיחות בגשר האף ודם ניגר מאפו. מכאן עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר ותמכה עמדתה בפסיקה.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לעיקרי תסקירי שירות המבחן ובהם, רמת הסיכון הנשקפת אשר הוערכה כבינונית וכך גם הנזק הצפוי בתחום האלימות והצורך בהתערבות טיפולית בכדי לצמצם את רמת הסיכון. כמו כן בטיעוניה סקרה המאשימה את ההליך הטיפולי בו השתלב הנאשם. המאשימה הדגישה בטיעוניה כי אינה מתעלמת מההליך הטיפולי אותו עבר ועובר הנאשם, אלא שלעמדתה מדובר במקרה חמור שאינו מאפשר סיום ההליך ללא הרשעת הנאשם בדין, וממילא הנאשם לא תמך עתירתו לביטול ההרשעה במסמכים מתאימים. עוד הדגישה כי ההליך הטיפולי כשלעצמו אין בו כדי להצדיק את ביטולה של ההרשעה בהתאם לפסיקה הידועה והמוכרת.

בסופו של דבר, בשים לב לגילו של הנאשם, להעדר עברו הפלילי, ולנוכח לקיחת האחריות וההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש הנמצא ברף התחתון של המתחם, מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

8. ב"כ הנאשם בטיעונו עמד על שורה של שיקולים כבדי משקל המצדיקים לטעמו את ביטול הרשעת הנאשם בדין. כך מנה את גילו של הנאשם כבן 50, נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו היחידה עם מערכת אכיפת החוק, מעשיו של הנאשם חריגים לאורחות חייו כאשר מדובר באירוע שהסלים לאחר סירובו של המתלונן להחזיר ההלוואות שניתנו לו, והודגש כי אין המדובר בנאשם אשר למחיתו עוסק בגביית חובות. כן הפנה בא כוח הנאשם לכך שמדובר באירוע בודד שהתרחש לפני כשנתיים וחצי, מאז אין קשר בין הנאשם למתלונן ואף לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. כן עמד על רצונו של הנאשם בתיקון הנזק שנגרם למתלונן ובקשתו להשתלב בתוכנית "צדק מאחה" שנבחנה על ידי שירות המבחן, אך לא יצאה אל הפועל בשל הקושי באיתורו של המתלונן. בא כוח הנאשם הפנה לתסקירי שירות המבחן מהם אפשר ללמוד כי הנאשם מודע לבעייתיות בהתנהלותו כמו גם לחומרת מעשיו, וכן לשיתוף הפעולה המלא עם הגורמים הטיפולים. הנאשם לא רק שלוקח חלק פעיל בקבוצה הטיפולית, אלא מהווה דמות משמעותית בקבוצה. לכל אלו ביקש להוסיף את הודייתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, לקיחת האחריות המלאה, החיסכון בזמן שיפוטי ובפרט החיסכון בשמיעת עדות המתלונן.

לנוכח כל אלו, סבר בא כוח הנאשם כי זהו המקרה בו יש להעדיף את נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך הטיפולי על פני אינטרסים אחרים, ועל כן ביקש להצטרף להמלצות שירות המבחן במלואן ועתר לביטול הרשעתו של

הנאשם בדין, וכן עתר להעמיד הנאשם בצו מבחן וצו של"צ. עתירתו זו תמך בפסיקה.

9. לאחר הטיעונים לעונש מסר הנאשם את הדברים הבאים: "מעבר לכל העונש, אני באמת עם דמעות בעיניים. זה לא היה אמור להיות דבר כזה. מדובר בחבר קרוב, גם שלא הייתי בבית שלחתי אותו לאכול בבית שלי כשאשתי בבית. אני מצטער על זה ולא יקרה יותר דבר כזה".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם ושאלת אי ההרשעה

10. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר המבחן ובמסמכים שהוגשו ובפסיקה שהוגשה לעיוני, לא שוכנעתי כי עניינו של הנאשם נופל בגדרם של אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעת הנאשם בדין. אנמק טעמי.

11. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. הרציונל העומד מאחורי כלל זה הוא הצורך להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, לשקף את הפסול שבמעשה העבירה בעיני החברה ולאפשר הטלת ענישה ראויה. עם זאת ברי כי הענישה לעולם אינדיבידואלית ועל בית המשפט לבחון את נסיבות המקרה לגופו כמו גם את נסיבותיו האישיות של כל נאשם הנקרא לתת את הדין בפניו.

12. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן : עניין כתב), כאשר החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה בנסיבותיה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים, השני - ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. על הנאשם הנטל להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ועליו לבסס פגיעה זו בראיות (רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18, סעיף 9); רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל פס' 7 (פורסם בנבו, 15.03.2020)).

13. אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי נקבע שיש לבססו היטב בראיות ובהקשר זה אין לי אלא להפנות לרע"פ 7224/04 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014):

"אין לקבל גישה לפיה די במידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי כדי להימנע מהרשעות של הנאשם, יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו" ולבסס טענות אלה בתשתית ראיתית מתאימה...".

14. וכן רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013), שם נקבע כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה לא די באפשרויות תיאורטיות עתידיות; רע"פ 5018/18 בוזגלו נגד מדינת ישראל (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזון נגד מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נגד מדינת ישראל (18.4.18).

15. ולגופם של דברים. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, לביטחון, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. אין להכביר מילים אודות החשיבות הרבה של ערכים אלו בפרט כאשר למרבה הצער תופעת האלימות ויישוב סכסוכים בכוח הזרוע הפכו למכת מדינה. חובתו של בית המשפט להעלות תרומתו בהגנה על ערכים אלו.

16. במעשיו של הנאשם אשר בוצעו על רקע חוב כספי, היה כדי להטיל אימה על המתלון, המדובר באירוע ממושך, הכולל מספר שלבים ומספר מעשי תקיפה, לנאשם הייתה הזדמנות להימנע ממעשיו, ואף הייתה לו האפשרות בכל רגע נתון להפסיק את מעשיו האלימים, אך הוא בחר שלא לעשות כן. האירוע החל בשעות הבוקר המוקדמות במשלוח עשרות הודעות כתובות וקוליות רבות. אלו נועדו ללא ספק לפגוע בשלוות נפשו של המתלון ולא כללו אך ורק הדרישה להשבת החוב הכספי. הנאשם לא בחל בשימוש במלים בוטות וקשות כלפי המתלון והשמיע כלפיו וכלפי בני משפחתו דברי איום ברורים ובוטים שכללו פגיעה בגופם וברכושם. בהמשך ועל מנת להמחיש את רצינות האיומים שהושמעו הגיע הנאשם לביתו של המתלון בשעת בוקר מוקדמת נקש על דלת ביתו של המתלון ובעט בה, רק משום שהמתלון לא נענה לדרישתו, עזב את המקום. האירוע לא הסתיים כאן, הנאשם הגיע בשנית לביתו של המתלון על מנת לממש את האיומים הקשים והבוטים שהשמיע שעות מספר קודם לכן, וכאשר המתלון פתח את הדלת תקף אותו הנאשם והכה אותו בפניו ובעט בו. גם כאן לא חדל הנאשם מהתנהגותו האלימה אלא שבעודו נמצא בתוך ביתו של המתלון, המרחב האישי והמוגן לכאורה, המשיך הנאשם באיומיו באומרו "אני ארצח אותך, אני אגמור אותך". בהמשך המתלון ביקש מהנאשם להמתין בביתו עד להגעתו של האב, אז תקף אותו הנאשם בשנית, הפעם סטר לו ובעט בו. האלימות שננקטה כלפי המתלון אינה נמצאת ברף נמוך ולראייה החבלות שנגרמו למתלון, כאשר דם ניגר מאפו ונגרמה לו נפיחות בגשר האף. נסיבות ביצוע העבירות כמתואר, אינן פשוטות כלל ועיקר ולא מצאתי כי הן מתאימות לביטולה של הרשעה.

17. עניינו של הנאשם לא רק שאינו עובר את המשוכה ככל הנוגע לתנאי הראשון, הוא אף אינו עונה על התנאי השני, ולא הוכח במידה הנדרשת כי ייגרם כתוצאה מההרשעה נזק מוחשי וקונקרטי. לא די בחשש הקיים אצל הנאשם מהרשעה בפלילים על רקע תעסוקתי והפגיעה באפשרות לעבוד עם ילדים בתחום הכדורגל אם יורשע, ובהתאמה אף לא די באמירה כללית לפיה ייתכן ואפשר כי בעתיד ירצה הנאשם לעבוד בהסעות ציבוריות אשר בחלק מן המקומות דורשות העדר רישום פלילי.

18. להשלמת נקודה זו אומר כי נתתי דעתי לפסיקה הרבה אליה הפנה בא כוח הנאשם בטעונו המפורטים ולא מצאתי כי אפשר לגזור גזירה שווה לעניינו של הנאשם. על מנת שלא להלאות לא אפרט את כל אחד ואחד מפסקי הדין שהוצגו לעיוני דיי שייאמר כי חלק מהמקרים עוסקים בעניינם של בגירים צעירים אשר טרם גיבשו את דרכם המקצועית והאישית ועל כן אפשר למצוא בפסיקה הגמשה מסוימת בהוכחת קיומו של נזק קונקרטי. וכזכור הנאשם שנותן את הדין בפני הוא יליד 1971. כמו כן מקרים אחרים עוסקים בעניינם של נאשמים בעלי נסיבות אישיות חריגות לרבות בריאותיות ובאחד מהם אף הציגו הצדדים הסדר טיעון הכולל אי הרשעה בדין וקשה לעמוד על כלל השיקולים שעמדו בבסיסו.

19. לנוכח האמור, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את ביטול הרשעתו של הנאשם. הרשעתו של הנאשם תיוותר, אפוא, על כנה, אך אומר כבר עתה כי הנסיבות הרבות שעומדות לזכותו של הנאשם תשמנה לקביעת העונש הראוי.

20. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה - והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, לביטחון, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. לא אחזור על שנאמר, די שאציין כי הפגיעה בערכים המוגנים כפי שתואר לעיל היא בינונית.

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים,

החל ממאסרים מותנים ועד למאסר בפועל. מטבע הדברים בעבירות מסוג זה אפשר למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר בסופו של יום תלוי במגוון שיקולים: חומרת המעשים; האלימות שננקטה; התוצאות והנזק שנגרם; אופיים וטיבם של האיומים שהושמעו; הישנות העבירות; עבר פלילי; נסיבותיו של הנאשם וכיוצ"ב.

להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין רלבנטיים לענייננו:

רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.2019) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה אותו בחוזקה בעורפו, הפילו על הרצפה והמשיך והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן כאבים בראשו ובצווארו, סחרחורות וסימנים אדומים על פניו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה, שירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם וגזר על הנאשם, חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות לערעור.

רע"פ 3261/18 קריספיל נ' מדינת ישראל (28.6.2018) - הנאשם בעל עבר פלילי הודה והורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. על רקע סכסוך שכנים, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שהשליך לעברה מוט ברזל, אשר פגע בידה השמאלית וגרם לשריטה בידה וכן איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין באומרו "יא בת זונה אני אהרוג אותך אם לא תצאי לי מהבית". לאחר מכן, איים הנאשם על השוטר שהגיע למקום באומרו "אם לא תעשה לזה סוף אני אקח את החוק לידיים". בהמשך בתחנת משטרת טבריה תקף הנאשם שוטר בכך שהשליך כיסא לעברה אשר פגע ברגלה. הנאשם הרים שוב את הכיסא לעבר השוטר חן, אך לאחר שרוסס על ידה בגז פלפל השליך את הכיסא לצד השני. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלוות וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות הערעור.

רע"פ 4968/14 קונסטנטין פייבשנקו נ' מדינת ישראל (17.7.2014) - המערער בעל עבר פלילי, הורשע לאחר ניהול הוכחות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובהיזק במזיד, בכך שהגיע לביתה של המתלוננת, היכה אותה בפניה באמצעות רצועה של כלב, לאחר מכן היכה מכת אגרוף בדלת הזכוכית של המעלית ושבר אותה. לאחר מכן היכה את המתלוננת בחוזקה, מכת אגרוף בעינה השמאלית ובבית החזה שלה. כתוצאה מכך נגרמו חבלות בדמות שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של המערער לעונש מאסר בן שמונה חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות הערעור (הוצג על ידי המאשימה).

רע"פ 4310/13 שדה נ' מדינת ישראל (27.8.2013) - המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הסגת גבול, תקיפה סתם ואיומים. על רקע סכסוך עסקי תקף הנאשם שלושה מתלוננים, אחז בצווארו של הראשון ואמר לו כי זהו יומו האחרון, סטר לאחר, וחנק אדם נוסף ואמר לו כי "יגמור אותו" וכן כי יישרוף את המקום. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. ערעור נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור (הוצג על ידי המאשימה).

עפ"ג (תל-אביב) 18753-12-15 זאירוב נ' מדינת ישראל (6.1.2016) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבעקבות שיחות טלפון שהתקיימו בין המתלונן לבין חברתו של הנאשם,

שלח הנאשם למתלונן מסרון מאיים. בהמשך חיפש הנאשם את המתלונן בפאב בו נכח עם חבריו ותקף את המתלונן בכך שחנק אותו ונצמד אליו. חבריו של המתלונן הרחיקו בין השניים וביקשו מהנאשם לעזוב. בתגובה השיב הנאשם באיומים לעברו של המתלונן באומרו: "את הדקירות שלך אתה עוד תקבל?". בעקבות המתואר לעיל, נשרט חברו של המתלונן. שירות המבחן העריך את מסוכנות הנאשם ברמה בינונית, בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר הכוללים הפעל מאסר מותנה במצטבר ובחופף, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (חיפה) 69615-07-17 נוסקוב נ' מדינת ישראל (19.10.2017) - הנאשם בעל הרשעות קודמות שהתיישנו, הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע פטוריו תקף המערער את המתלונן, עובד במקום בכך שהיכה מכות אגרופ בפניו. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלונן חבלה בדמות שבר סובקונדילרי ללא תזוזה משמאל, חתך חיצוני ופנימי בשפה עליונה משמאל אשר נתפרו בשכבות. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה קנס ופיצוי. בית המשפט בחר שלא להעדיף את שיקולי השיקום וגזר על הנאשם, 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, יתר רכיבי הענישה ללא שינוי.

ת"פ (נצרת) 11246-04-19 מדינת ישראל נ' שמלוב (23.6.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם נכנס לרכבו של המתלונן, התנפל על המתלונן, אחז בצווארון חולצתו ואיים עליו באמרו: "או שאתה עוזב את מיכל או שאני רוצח אותך". כשהמתלונן ניסה להדפו, הושיט הנאשם את ידו הימנית לאחור, ושלף חפץ שחור הנחזה לאקדח. המתלונן אחז בקנה ותוך כדי מאבק עם הנאשם, נשבר החפץ. בהמשך איים הנאשם על המתלונן במילים: "תדע לך, אני לא אעזוב אותך, יש לי משפחה של עבריינים שהם יגמרו אותך", כתוצאה ממעשיו הנאשם, נגרמה למתלונן שריטה בלחי שמאל. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם החל ממאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם מאסר מותנה, צו מבחן ורכיבי ענישה נוספים.

ת"פ (אשקלון) 62999-07-19 מדינת ישראל נ' אביטבול (1.4.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שהיכה את המתלונן במכה חזקה בעורפו ובמכת אגרופ בפניו, על רקע אי תשלום חוב כספי. בשלב זה, קם המתלונן מכיסאו וניסה להדוף את הנאשם, אולם הנאשם הפיל את המתלונן ארצה והכה אותו שוב במכות אגרופ בפניו ונגח בו. למתלונן נגרמו חבלות של ממש בדמות המטומה פריאוביטלית בעין שמאל, חתך קטן מתחת לעין שמאל, ורגישות במישוש באזור הגב התחתון. לאחר כדקה, חזר הנאשם עם אופניו, פנה אל המתלונן ואיים עליו באומרו: "אם השבוע אתה לא מחזיר לי את הכסף, אני דוקר אותך בכל הגוף". בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ת"פ (תל-אביב) 36190-03-15 מדינת ישראל נ' קינן (24.6.2019) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של איומים. הנאשם הגיע למקום עבודתו של המתלונן, ניגש אליו בחמת זעם תוך שאיים עליו בפגיעה בגופו באופן שאמר לו "הפעם באתי לסגור איתך חשבון, אתה סיפרת במקום עבודה הנוכחי שלי שאני גנבתי ממך, עכשיו בוא למעלה... אני עכשיו מזיין אותך וגומר את הסיפור שלך". המתלונן הדף את הנאשם לאחור ובמעמד זה, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהיכה אותו בראשו, בפניו ובפלג גופו העליון מכות אגרופ, תוך שממשיך להכותו אף כאשר המתלונן יוצא משטח הדוכן. בהמשך לאמור, ולאחר שהופרד מן

המתלונן על ידי עובר אורח, ולאחר שכבר עזב הנאשם את המקום, חזר הנאשם אל המתלונן שהיה בסמוך לשטח הדוכן, ובעט בו פעמיים ברגלו הימנית. ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות חתך של 1 ס"מ בבטנו, נפיחות רכה באזור פרונטלי, המטומה וסימני חבלה בפנים בצד ימין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט מצא מקום לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם עונש מאסר למשך 30 ימים שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה צו מבחן ורכיבי ענישה נוספים.

ת"פ (תל-אביב) 60162-06-15 מדינת ישראל נ' חרזי (22.5.2019) - הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות של הסגרת גבול ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע חשדו של הנאשם לפיו המתלונן תקף את בנו, הגיע לבית המתלונן, נכנס לדירתו ותקף שלא כדין את המתלונן בכך שהכה בו באגרופיו בפניו, בעט בו עד שנפל ודם ניגר מפניו. בשלב כלשהו הכה המתלונן את הנאשם בפניו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות של ממש, בדמות שבר באפו והמטומה סביב עינו השמאלית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ לצד מאסר מותנה ועד למאסר של 12 חודשים בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן מאסר מותנה, צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 250 שעות, וכן פיצוי למתלונן.

ת"פ (תל-אביב) 22034-03-17 מדינת ישראל נ' ארשיד (23.6.2019) - הנאשם בחור צעיר נעדר הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שדחף את המתלונן בחוזקה בפניו ובאוזנו, וגרם לו לחבלה של ממש בדמות דימום מאפו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לצד של"צ ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם וגזר על הנאשם, מאסר מותנה, צו של"צ ופיצוי למתלונן.

ת"פ (תל-אביב) 44544-01-18 מדינת ישראל נ' בר נתן (3.3.2020) - נאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שדחף את המתלונן בפניו תוך שאחז קסדת אופנוע בידו וכן איים על המתלונן באומרו "אני אפוצץ לך את הפנים". כתוצאה מהתקיפה, נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות דיפורמציה לשמאל באפו וכן חתך באף. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם וגזר על הנאשם מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 100 שעות ופיצוי למתלונן.

22. לאור כל האמור, ברי כי מתחם הענישה צריך להיקבע באופן מותאם לנסיבותיו של המקרה על ייחודיותו וחומרתו וכאשר יש לתת ביטוי לכמות ההודעות המאיימות שנשלחו, מידת חומרתם של המסרים שהוחלפו ולתוצאות האלימות בה נקט הנאשם. בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים עליהם עמדתי לעיל ובמידת הפגיעה הבינונית בהם תוך שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות ביצוע העבירות, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. אחר כל אלו יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם, ובייתר דיוק יש לבחון האם מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה, מטעמי שיקום.

24. כידוע, סטייה ממתחם העונש ההולם אפשרית רק בהתקיים החריגים הקבועים בסעיף 40ג'(ב) לחוק העונשין ועוסקים בקיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או בצורך מיוחד בהגנה על הציבור. כאשר סעיף 40 לחוק

העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם "השתקם" או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" בהקשר זה נפסק כי לשם סטייה מן המתחם יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה. כאשר לתסקיר שירות המבחן יש מעמד נכבד אך אין בו לחייב את בית המשפט. בהקשר זה ראו ע"פ 8377/18 ירושלמי נ' מדינת ישראל (31.7.2019); ע"פ 2125/18 דוד נ' מדינת ישראל (18.12.2018) (להלן: עניין דוד; לע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (23.1.2019)).

25. בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) - נפסק כי התנאי שמציב סעיף 40ד(א) לחוק העונשין לחריגה ממתחם העונש ההולם הוא קיומו של הליך שיקום שהסתיים או "סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם". על מנת לעמוד בתנאי זה על הנאשם להציג עובדות וראיות לסיכויי השיקום. בית המשפט העליון עמד על השיקולים המרכזיים בהם יטה בית המשפט להפעיל את סמכותו ולחרוג ממתחם העונש ההולם בין היתר, אפשר למנות את השיקולים הבאים: "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...".

26. עוד נקבע כי "שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה, המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). כן נקבע כי הפעלת הסמכות בהתאם לסעיף זה אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד.

27. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים והטיעונים לעונש נדחו בהתאם. לא אחזור ואפרט את שנאמר בהרחבה בתחילת גזר הדין ד"י שייאמר כי בכל אחד ואחד מהתסקירים, ובפרט הסופי, עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ועל ההליך הטיפול בו החל ועודנו עובר. שירות המבחן עמד באריכות על שיתוף הפעולה המלא של המבקש עם ההליך הטיפולי; המחויבות שהפגין הנאשם לאורך תקופה ארוכה כאשר הנאשם מהווה דמות מרכזית ומשפיעה בקבוצה הטיפולית; יעילות הטיפול והמוטיבציה של הנאשם להמשיך בהליך בו החל; כמו כן להערכת שירות המבחן יש בטיפול כדי לתרום להפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

28. בנסיבות העניין ומשנוכחתי מהתסקירים כי קיים פוטנציאל שיקומי גבוה בעניינו של הנאשם וזאת בשים לב למאמציו של הנאשם לשנות את אורחות חייו והתמדתו בהליך השיקומי כמו גם רצונו הכן והאמתי להביע חרטה בפני המתלונן ולהשתתף בהליך של צדק מאחה, מצאתי כי יש לתת להמלצת שירות המבחן משקל נכבד. האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו רק אינטרס אישי שלו בלבד, שאלא שהדבר משרת את החברה בכללותה.

29. עוד ראוי שייאמר כי מעבר להליך הטיפול בו החל הנאשם, עומדות לו נקודות זכות נוספות, בין היתר אפשר למנות את גילו של הנאשם; העדר עבר פלילי; איש משפחה אשר שומר על יציבות תעסוקתית; הודאתו של הנאשם ולקיחת אחריות; חיסכון בזמן שיפוטי ובפרט העובדה כי ייתר הצורך בהעדת המתלונן; חלוף הזמן מביצוע העבירה (למעלה משנתיים וחצי) מבלי שבוצעה עבירה נוספת אשר מלמד על כך שההליך המשפטי המתנהל מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות.

30. כן נתתי משקל לעובדה כי שליחתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לא רק עלולה לסכל את הליך השיקומי, אלא עלולה לפגוע בפרנסתו של הנאשם ובאלו הסמוכים על שולחנו.

31. לנוכח כל אלו, שהרי היה מקום למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. וזוהי למעשה גם עתירת המאשימה. בהינתן מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי, שהרי היה מקום להשית על מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. מכאן שמידת הסטייה ממתחם העונש ההולם, והטלת מאסר מותנה לצד עונש חינוכי בדמות של"צ כהמלצת שירות המבחן, מתונה ויש בכך כדי לאזן את כלל השיקולים הרלבנטיים נכונה. עם זאת, מצאתי להגדיל את היקף שעות השל"צ.

תוצאה:

32. אחר כל אלו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות למעט איומים.
- ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות איומים.
- ג. הנאשם יבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור.
- שירות המבחן יגיש תוכנית של"צ לאישור בית המשפט וזאת תוך חודש ימים. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ בתוך שנה מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ד. צו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.2021 לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
- ו. פיצויים בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 1). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.11.2021.
- ז. הנאשם ייתן התחייבות בסך 1,500 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

טיפול במוצגים בכפוף לכל דין.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.

